

Leszek Gajewski

Wronowice, pow. Hrubieszów. Stanowisko 1 (Doliwo)

Informator Archeologiczny : badania 8, 212-213

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zrębowych. Różnił się on także jakością rozwiązań konstrukcyjnych podłogi. Fakty te posłużyły do sklasyfikowania go w grupie dworków. Przylegała do niego stajnia o powierzchni co najmniej 20 m², zbudowana z żerdzi. Mogły w niej stanąć więcej aniżeli 2 konie. Przy jednej ze ścian znajdowało się postanie zapewne dla osoby sprawującej opiekę nad końmi. W przedłużeniu stajni mieściła się wędzarnia mięsa, zbudowana także z żerdzi. Podwórze przylegało do wschodniej, dłuższej ściany budynku. Na nim też znaleziono większość wyróżniającego się inwentarza.

Pojęciem więzienia określono resztki przyziemia wąskiego budynku z okrągłaków. Przegradzała go ściana działowa na dwie połowy o powierzchni 3-4 m². Funkcję otworu drzwiowego pełniła wąska szczelina, przed którą tkwiły słupy, do których - jak się domyślamy - przywiązano skazanych. W obrębie "cel" znajdowały się legowiska z gałęzi i poszycia leśnego, a w ich sąsiedztwie pojedynczo, ostrokanciaste kamienie. Prawie na całej powierzchni więzienia leżało wyjątkowo dużo śmieci i gnoju a w ich obrębie sporo lupin orzechów laskowych i mchu, przy niemal zupełnym braku ułamków naczyń glinianych i kości zwierzęcych.

W budynku interpretowanym jako dom kamieniarzy odkryto kamienie żarnowe, z których kilka zachowało się w różnym stadium obróbki.

Z zabytków ruchomych zgrupowanych w skupiskach i rozproszonych w nawarstwieniach znaleziono m.in. tygielki z resztkami metali, zeszkliwione płyty gliny ze ścian pieców, ołów, ułamki witraży, kryształ górski /surowiec - może z płuczkarni złota/, biżuterię ze szkła i metali, podkowy, płożę saneczek i srebrną monetę. Wzbogaciła się także kolekcja figur szachowych o skoczka /konia/ wykonanego z rogu.

Badania będą kontynuowane.

WRONOWICE, pow. Hrubieszów
Stanowisko 1 /Doliwo/

Zakład Historii Starożytnej i Archeologii Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

Badania prowadził mgr Leszek Gajewski. Finansował WKZ w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wczesnośredniowieczne.

Stanowisko znajduje się na wyspie niskiej terasy nadzalewowej /zwanej "Ostrów"/ po wschodniej ścianie Huczwy, na miejscu zniszczonego w 1939 r. przysiółka Doliwo. Stanowi ono część kompleksu osadniczego Czermna /"Czerwienia"/, leży około 500 m na północny zachód od grodziska /stanowisko 1/ w Czermnie. Otwarto dwa wykopy /na kulminacji i na zachodnim stoku wzniesienia/, o łącznej powierzchni około 40 m².

W wykopie na kulminacji wzniesienia w warstwie wczesnego średniowiecza dadzą się wyróżnić co najmniej dwa poziomy osadnicze: starszy bezpośrednio nad stropem calca, silnie nasycony skorupami naczyń z rodzaju tzw. białej ceramiki /odpowiadającej tu poziomowi 1 na grodzisku w Czerminie/, oraz górny, młodszy, słabiej nasycony skorupami naczyń z rodzaju tzw. białej ceramiki /odpowiadający poziomowi 2 w Czerminie/. Ze starszym poziomem osadniczym związana jest jama /pomieszczenie typu magazynowego?/, średnicy 2,7 - 2,5 m i głębokości około 0,9 m. Młodszy poziom osadniczy zawiera ślady spalenizny, którym towarzyszy duża ilość pokruszonej polepy, okruchy skały wapiennej, pojedyncze, drobne otoczaki, kawałki kości zwierzęcych, wyroby kowalskie /m.in. fragment żelaznego okucia drewnianej łopaty, nóż żelazny, podkowiaki/ oraz skorupy naczyń /w tym fragmenty ze znakami garncarskimi/ analogicznych do wyrobów z rozkwitu średniowiecza, przede wszystkim z XII i XIII w.

Drugi wykop miał za zadanie ustalenie południowej granicy zasięgu zwartego występowania grobów na cmentarzu z rozkwitu i /lub/ początku zmiernych średniowiecza, rozkopanym częściowo w r.1941 przez L.Czikałkę.

WYSZOGROD, pow. Płock
Stanowisko "Wójtostwo"

Mazowiecki Ośrodek Badań
Naukowych w Warszawie

Badania prowadził mgr Wojciech Sieradzki. Finansował Urząd Gminy Wyszogród. Dziesiąty sezon badań. Wczesnośredniowieczny krąg kultowy /X w. ?/ i średniowieczny gródek wójta /XIII-XV w. /.

Przebadano północno-zachodnią część wzgórza /ostatnią nie badaną/. Założono cztery wykopy o łącznej powierzchni około 200 m². Na głębokości 60-80 cm stwierdzono występowanie bruku kamiennego należącego do gródka. Fragmenty ceramiczne i dość liczne zabytki metalowe datujące ten obiekt na XIII-XV w. W północnej partii wójtostwa znaleziono czwarte palenisko z resztkami kostnymi i przemieszonym materiałem ceramicznym.

Poniżej bruku odsłonięto szereg kamieni układających się w proste rzędy rozchodzące się promieniście od wschodniej części wzgórza. Potwierdziło to wyniki badań z poprzednich lat.

W odległości 1 m na zachód od paleniska znaleziono na głębokości 1,5 m w calcu 9 całych naczyń /z których dwa były polewane/. Umieszczone je obok budynku, którego resztki kamiennych fragmentów wykryto nieopodal.

Badania zakończono.